

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. IX. Humana amicitia quærit ex amici corpore indicia benevolentiaë,
Beatus, qui amat Deum, & amicum in Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

quid creatum amas, scias te id amare, quod brevi transiturum est.

2. Expende quam leve, & infidum sit carnalis amicitiae commercium. *Nugari & inaniter oblectari, sive honestari* ut appellat S. D. certe res est, quae animum serium non decet; nec fieri potest absque jactura temporis & impedimento virtutis; praesertim cum animus in absentia amici, turbulento & vehementi desiderio ejus exardescit, quod certum est signum vitiosi affectus. Virtus enim pacem & tranquillitatem affert. Utinam tam serio multi dolerent de absentia & subtractione divinae gratiae, quantum tristantur de absentia & subtractione amicae, vel amici!

C A P. I X.

Humana amicitia quarit ex amici corpore indicia benevolentiae. Beatus, qui amat Deum, & amicum in Deo.

1. **H**oc est, quod diligitur in amicis, & sic diligitur, ut rea sit sibi humana conscientia, si non amaverit redamantem, aut si amantem non redamaverit: nihil quaerens ex ejus corpore, praeter indicia benevolentiae. Hinc ille luctus, si quis moriatur, & tenebrae dolorum, & versa dulcedine in amaritudinem cor madidum: & ex amissa vita morientium, mors viventium. Beatus, qui amat te, & amicum in te, & inimicum propter te. Solus enim nullum carum amittit, cui omnes in illo cari sunt, qui non amittitur. Et quis est iste, nisi Deus noster, Deus, qui fecit coelum & terram, & implet ea, quia implendo ea, fecit ea? Te nemo amittit, nisi qui dimittit. Et qui dimittit, quò it, aut quò fugit, nisi à te placido ad te iratum? Nam ubi non invenit legem tuam

am in poena sua? *Et lex tua veritas, & veritas tu.* P^{sal.} 118.
142.
Ioa. 14. 6.

V S V S.

1. *Si amantem hominem non redamaverit homo, merito à seipso & aliis damnatur, multo ergo magis rei sumus, quod amantem nos Deum non redame-
mus; cum ejus amorem infinita beneficia, eaque certissima creationis, conservationis, redemptionis, &c. manifestent. Contra indicia amoris ac benevolentiae, quæ ex hominis corpore captamus, sunt infida & fallacia. Sæpe enim risui subest odium, & blandis verbis, ac benevolis signis averfus ac inimicus animus, ut vel ex hoc capite carnalis amicitia non possit sapienter amari.*
2. *Beatus contra est qui amat Deum, & amicum in Deo, tanquam imaginem in suo exemplari, & inimicum propter Deum præcipientem: Diligite inimicos vestros, & benefacite his, qui oderunt vos, Mat. 3. nam etsi inimici hominis justi, peccatis imaginem Dei in se ipsis corrumpant & obscurent: retinent tamen naturam, quæ potest reformari per gratiam. Amicus vero quantumvis bonus, non aliter est amandus, quam in quantum per dona gratiæ, divinam imaginem in seipso illustrat. Qui autem amat dona naturæ, ingenti, formæ, fortunæ in alio, perinde agit, ut is, qui amat imaginem Cæsaris auream, propter aurum, non propter Cæsarem.* 24.
3. *Non est certior via ad pacem animi, quam amor Dei, vere enim nihil carum amittit, cui omnia in illo cara sunt, qui solus non amittitur, quoscunque enim amicos & quæcunque bona amittit, non turbatur; sed hac cogitatione se mox ad quietem componit: Restat mihi Deus, quem amittere non possum, nisi volens, in illo omne bonum est: & illud ipsum bonum, quod amisi particula est omnis boni, multo melius in summo bono, quam in se. Quare ergo tristis es anima mea?*

C A P.